

ת"פ 51523/10/17 - מדינת ישראל נגד איאד בזלמית

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 51523-10-17 מדינת ישראל נ' בזלמית

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

באמצעות ב"כ עו"ד נתנאל דגן
המאשימה
נגד

איאד בזלמית

באמצעות ב"כ עו"ד אכרם חליחל
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של רכישת נשק ואביזר נשק ונשיאה והובלת נשק וזאת לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**להלן: החוק**). הנאשם לא היה בעל רישיון לשאת את הנשק, ומעולם לא החזיק ברישיון לנשק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי במועד שאינו ידוע למאשימה, כחודשיים עובר לאירועים המתוארים באישום זה, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לרכוש נשק. לצורך כך, כשבוע עובר ליום 18.10.17, נסע הנאשם לחברון שם פגש אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (**להלן: "המוכר"**) אשר הציע לו לרכוש תת מקלע מסוג "Scorpion" קליבר 7.65 מ"מ, מספר סידורי D5296 (**להלן: "הנשק"**) תמורת 20,000 ₪.

בהמשך לכך, ביום 18.10.17 נסע הנאשם בשנית לחברון שם פגש את המוכר. הנאשם מסר לידי המוכר 20,000 ₪ במזומן וקיבל מידיה את הנשק וכן מחסנית תואמת.

הנאשם נטל את הנשק, החביאו מתחת לשטיח במושב שליד הנהג בתוך רכבו מסוג פולקסווגן מספר 22-007-51 (**להלן: "הרכב"**) וחזר בנסיעה לירושלים.

3. במסגרת הסדר הטיעון לא היתה הסכמה לעניין העונש והוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי וכן יטענו בשאלת חילוט הרכב וזאת לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן.

4. בתחילה, על אף ששירות המבחן המליץ על שחרורו בתנאים של המשיב, לאחר ששמע את הערות בית המשפט

לעניין העונש, ב"כ הנאשם ויתר על טענותיו בעניין חלופת המעצר, ועל כן הוריתי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

5. בהמשך, ביקשה משפחת הנאשם לקיים דיון בחלופה. בעקבות זאת הגיש ב"כ הנאשם בקשה לעיון חוזר, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הוריתי על שחרורו של המשיב למעצר בית. בד בבד, נשלח המשיב לקבלת תסקיר לעניין העונש, כאשר ציינתי כי על שירות המבחן להגיש תסקיר לעונש עד ליום 3.1.18.

6. ביום 28.12.17 שירות המבחן ביקש לדחות את מועד הגשת התסקיר בשל העומס המוטל על שירות המבחן ועל כן הדיון נדחה ליום 6.2.18.

7. לקראת ישיבת יום 6.2.18 הגיש שירות המבחן תסקיר, אך למרות החלטתי, כי יוגש תסקיר לעניין העונש, שירות המבחן הגיש תסקיר חלקי בו הוא ממליץ על שילובו של הנאשם בתהליך טיפולי ביחידה לקידום נוער במזרח ירושלים, ולשם כך ביקש לדחות את הטיעונים לעונש בחודשיים. בנסיבות אלה, לא היה מנוס מדחיית הדיון לקבלת תסקיר מסכם, בטרם שמיעת הטיעונים לעונש. באותו המועד הובהר לנאשם כי אין בדחיית הדיון כדי ללמד על העונש שיוטל עליו בסופו של יום.

תסקיר שירות מבחן

8. מתסקיר שירות המבחן מיום 1.2.18 עולה, כי הנאשם בן 22, רווק אשר השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ירדנית. טרם מעצרו התגורר עם הוריו ועבד בתחום הבנייה והשיפוצים, כאשר קודם לכן עבד עם אביו בתחום חשמלאות רכב. משפחת המוצא מונה זוג הורים ו-4 אחים. אביו עובד כמנהל עבודה במוסך ואמו עקרת בית. מהתסקיר עולה כי מדובר במשפחה נורמטיבית. הנאשם ללא עבר פלילי.

9. אשר לביצוע העבירות, הנאשם לקח אחריות מלאה עליהן. הסביר כי רכש את הנשק לשימוש "ראוותני באירועים משפחתיים". הנאשם הסביר כי בכך ביקש להשיג תחושת ערך וכבוד מצד סביבתו, והוא תכנן לשאת את הנשק רק באזור השטחים. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי משנתפס הוא הבין את חומרת מעשיו. הנאשם הביע חרטה והאשמה עצמית וביטא רצון לחזור לשגרת חייו.

10. קצינת המבחן סברה כי הרקע לביצוע העבירות הוא דימוי עצמי נמוך ודפוסים ילדותיים, וכי תחת לחץ חיצוני משמעותי לצד הצורך בתחושת כוח, הנאשם פעל עד כדי חציית גבולות המותר והאסור. קצינת המבחן התרשמה, כי ההליך המשפטי ומעצר הבית הממושך מהווים גורם הרתעה משמעותי עבור הנאשם.

11. אשר לסיכוי לעבריינות וסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם מתקשה לבחון את השלכות מעשיו לטווח הארוך ונתון בקלות להשפעות חברתיות והוא בעל אישיות ילדותית עם בטחון עצמי נמוך, כל אלה מהווים להערכתה גורמי סיכון לרצדיביזם. לצד זאת, התרשמה קצינת המבחן, כי קיים פער בין אורח חייו התקין בדרך כלל,

לבין התנהגותו העולה מכתב האישום. עוד הנאשם הביע חרטה על מעורבותו בפלילים, וגילה נכונות להשתלב בהליך טיפולי. על כן הערכת המסוכנות היתה נמוכה עד בינונית.

12. קצינת המבחן המליצה על שילובו של הנאשם בהליך טיפולי שיקומי שכן לדידה ענישה מחמירה של מאסר בפועל, עלולה לחשוף אותו לדפוסי עבריינות ולהעמקתם.

13. מתסקיר שירות המבחן מיום 26.3.18 עולה, כי הנאשם ביטא אחריות מלאה כלפי ביצוע העבירות. שירות המבחן שב וציין, כי הרקע לביצוע העבירות הוא צורך בהשגת תחושת ערך וכבוד מצד סביבתו, וזאת לנוכח דימוי עצמי נמוך ודפוסי התנהגות ילדותיים. במהלך תקופת הדחיה הנאשם היה בקשר עם "היחידה לקידום נוער במזרח ירושלים" והוא טופל על ידם במשך כשלושה חודשים בטיפול פרטני בביתו. מהמידע שנמסר מהמטפל עלה, כי הנאשם משתף פעולה, מביע הכרה בחומרת מעשיו ומבטא שאיפות נורמטיביות לחייו בתחום התעסוקה והלימודים. כן ביטא מוטיבציה להמשך ההליך הטיפולי במסגרת צו מבחן, תהליך שיאפשר שינוי ואימוץ התנהגויות אדפטיביות.

14. בסופו של יום, קצינת המבחן המליצה להימנע מענישה של מאסר בפועל, על אף חומרת העבירות, משום שלהערכתה ענישה מחמירה זו עלולה לחשוף את הנאשם לדפוסי עבריינות, עלולה להביא לרגרסיה במצבו, בפרט לאור גילו הצעיר. על כן המליצה על הטלת עונש מאסר שירות בעבודות שירות שהוא עונש מוחשי, מרתיע ומבהיר גבולות. כן המליצה על הטלת צו מבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים לעונש

15. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרת עבירות הנשק, ציינה כי מדובר בתת מקלע אשר נרכש בתמורה לסך 20,000 ₪, אשר הוסתר על ידי הנאשם. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו הם: פגיעה בשלטון החוק ובשלום הציבור ובטחונו, וכן קיים פוטנציאל פגיעה בנפש משימוש בנשק, שאין לדעת לאן יתגלגל. המאשימה הפנתה לפסיקה בתמיכה לטענותיה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין מאסר של שנתיים וחצי ועד לחמש שנות מאסר בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

16. אשר לעונש המתאים, טענה המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירה ללא שותפים. היא מסרה שהעונש הקבוע לצד העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 3 שנים ל-10 שנים והגישה פסיקה להצגת הענישה הנוהגת. ב"כ המאשימה טענה, כי בהעדר עבר פלילי ושיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול ובהתחשב בנסיבותיו האישיות, וכן בשל שאיפותיו לניהול אורח חיים תקין, יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. עוד ביקשה המאשימה לחלט את הרכב השימש לביצוע העבירה. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של שנתיים וחצי מאסר, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

17. ב"כ הנאשם ביקש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וזאת לאור גילו הצעיר של הנאשם, עברו הפלילי הנקי, לקיחת האחריות בהזדמנות ראשונה, הן במשטרה והן בהקראה הראשונה ולאור המלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם שהה במעצר מלא במשך כחודשיים. בהמשך, שהה במעצר בית מלא במשך ארבעה חודשים

נוספים ללא כל הפרה. מדובר במי שניהל אורח חיים נורמטיבי, השלים 12 שנות לימוד, עבד עד למעצרו ומתכוון להמשיך לעבוד וללמוד. הוא בן למשפחה נורמטיבית. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והוא זקוק לטיפול שיקומי ושירות המבחן אף המליץ על כך.

18. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגיש בא כוחו, כי מדובר למעשה על אירוע אחד. הנשק נתפס ללא תחמושת, כך שהמסוכנות הנלמדת מן הנשק היא נמוכה. תמימותו של הנאשם אשר קנה נשק בשטחי A ללא תחמושת, בתמורה למחיר מופרז של 20,000 ₪ מלמדת כי הוא רחוק מעולם הפשע. הנשק לא הוחזק על מנת לפגוע באחרים, אלא על מנת להתרברב בחתונות. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעוניו כאשר בנסיבות דומות חרגו בתי המשפט ממתחם העונש ההולם והטילו עונשים של מאסר אשר רוצו בעבודות שירות, ואף היו בתי משפט שהחלו את המתחם בעונש זה, כך שאין מדובר בחריגה מן המתחם ככל שביהמ"ש יאמץ את המלצת שירות המבחן. בהתחשב בכך שהנאשם כבר שהה במעצר במשך כחודשיים, סבר ב"כ הנאשם, כי הטלת ששה חודשי מאסר בעבודות שירות איננה חורגת ממתחם העונש ההולם. ככל שביהמ"ש סבור שהיא חורגת מהמתחם, הרי שלאור ההמלצה השיקומית של שירות המבחן יש מקום לחרוג מן המתחם מטעמי שיקום. על כן, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולשלוח את הנאשם לקבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות.

19. אביו של הנאשם העיד לעונש וביקש לתת לבנו הזדמנות. הוא מסר, כי הנאשם שוהה בבית מזה ארבעה חודשים, הוא שבור נפשית מכך, המעצר "יישר אותו", וביקש מבית המשפט לתת לו הזדמנות להמשיך בחייו לנוכח גילו הצעיר והעתיד הצפון לו. אביו של הנאשם הדגיש כי אם הוא יישלח לכלא הדבר יהרוס את חייו.

20. הנאשם בדברו האחרון מסר, כי הוא מצטער, הוא עשה טעות שהוא מתחרט עליה וביקש מביהמ"ש ליתן לו הזדמנות לפתוח בחיים חדשים.

מתחם העונש ההולם

21. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחון, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. אשר לסוחרים בנשק הדגיש בית המשפט העליון כי יש לראות במשנה חומרה את מעשיהם, ועל כן יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט (ע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (ניתן ביום 5.12.11), ע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.7.14), ע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.5.14), ע"פ 8280/15 **מוחמד גולאני נ' מ"י**, (ניתן ביום 28.3.16)).

22. נשק, שהוא מטבעו כלי קטלני, עלול לעבור מיד ליד ולהגיע לידי גורמים שיבצעו באמצעותו עבירות פליליות חמורות, ואף לידי ארגוני טרור שיעשו בו שימוש באירועי טרור. על-כן, פוטנציאל הסיכון הנשקף מהסחר בו מחייב הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, ועל בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע

עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העברייין. כב' השופט זילברטל חזר על כך בע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל (מיום 25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013)). ..."

23. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

24. בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.12.11) קבעה כבוד השופטת א' חיות (כתוארה אז) כך: "נוכח מימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצען, אכן הגיעה השעה - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה - להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו לעומת העונשים הנגזרים כיום".

25. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק הינה מגוונת, והיא תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. כך למשל -

בע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' סמי בסל (ניתן ביום 8.3.17) קיבל בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע עבירות של החזקה ונשיאת נשק לפי סעיף 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין וגזר עליו 18 חודשי מאסר. הנאשם, בן 20, צבר לחובתו הרשעה אחת בעבירת איומים ושבל"ר, החזיק בתת מקלע ומחסנית והסתיר בשביל קרוב משפחתו, למשך שבוע ימים, שבסופם העבירם לאחר, אשר קנה את הנשק והמחסנית

עמוד 5

מקרוב משפחתו של הנאשם.

בע"פ 7552/14 **יוסף אגבאריה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.6.15) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 32 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה של סחר בנשק (אקדח) שבוצע בצוותא, עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ועבירת איומים.

בע"פ 2186/13 **עקול נגד מ"י** (ניתן ביום 18.2.14), בית המשפט העליון לא התערב במתחם ענישה של 24 עד 48 חודשי מאסר שנקבעו בבית המשפט המחוזי בחיפה, בגין עבירות של נשיאת נשק וסחר בנשק (אקדח, מחסנית וכדורים) לסוכן משטרה.

בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.03.14) הנאשם הורשע בעבירות החזקת נשק וסחר בנשק, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (אקדח ומחסנית). הושת עליו 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש והפחית את עונשו ל- 16 חודשי מאסר בפועל נוכח פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד.

בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (ניתן ביום 19.1.14, כב' השופטת ארבל) נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר עבירת הסחר מצויה ברף העליון. עבירת נשיאת והובלת הנשק נמצאת ברף הבינוני. עבירת רכישת נשק ואביזר נשק, נמצאת ברף התחתון של עבירות הנשק. באותו האירוע נקבע מתחם בשל עבירות של נשיאת והובלת נשק וכן רכישת אביזר של נשק שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. שם דובר בנשק מסוג קרל גוסטב עם מחסנית וכדורים, וכן הנאשם בדק את תקינות הנשק כאשר ירה כדור בודד. בסופו של יום, בית משפט חרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, והטיל שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, שם דובר בצעיר שהיה בן 19 בעת ביצוע העבירות, והנסיבות שהובילו לביצוע העבירות היה פחד וחשש לחייו. גם במסגרת פסק דין זה חזר בית המשפט העליון והדגיש, כי כלל בעבירות מסוג זה לא ניתן להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות, אלא ראוי להטיל עונש של מאסר שירוצה בבית הכלא, מאחורי סורג ובריח.

26. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד, שקלתי כי העונש המרבי שנקצב בצד העבירות עומד על 10 שנים ושלוש שנים. כן שקלתי, כי מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון מוקדם. הנאשם נסע לחברון ונפגש עם אדם שהציע לו לקנות את הנשק. בהמשך, נסע בשנית לחברון על מנת לקנותו. עוד התחשבתי בכך שעסקינן בתת מקלע, המאפשר ירי לטווח רחוק המיועד לפי טיבו ומהותו לפגיעה בנפש או לגרימת נזק היקפי גדול בגוף האדם, והוא בעל פוטנציאל קטילה של ממש. בכך, חמור ענינו של הנאשם ממקרה של נשיאת נשק בעל קנה קצר, מסוג אקדח. ברם, אין מדובר בתת מקלע בקליבר של 9 מ"מ אלא קליבר של 7.65 מ"מ שפוטנציאל הנזק ממנו נמוך יותר. הנאשם קנה את הנשק ללא תחמושת כך שבפועל לא יכול היה לעשות בו שימוש. הנשק נתפס עובר לקנייתו. כן שקלתי, כי הנאשם הוא מי שקנה את הנשק ולא היה המוכר, וכן את העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם. כך שמידת הפגיעה בערך המוגן היתה בעוצמה בינונית.

27. לאחר שבחנתי, את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שלפניי, נע בין עונש של מאסר

לתקופה של 9 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

העונש המתאים

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם בן 22, בן למשפחה נורמטיבית ותומכת, מנהל אורח חיים נורמטיבי, רווק שעבד לפרנסתו טרם מעצרו. הנאשם שהה במעצר במשך כחודשיים ובהמשך שהה במעצר בית מלא למשך ארבעה חודשים.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם לקח אחריות למעשיו בהזדמנות ראשונה והביע חרטה עליהם. הנאשם עבר טיפול במסגרת שירות המבחן ומעוניין לחזור ללמוד ולעבוד לאחר שישתיים עניינו. ההליך הפלילי הציב לו גבולות ברורים ושירות המבחן מצא כי המסוכנות הנלמדת ממנו פחתה.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** הנאשם נעדר עבר פלילי. שירות המבחן סבר כי הוא נעדר דפוסי עבריינות מושרשים וקיימת אצלו יכולת טובה לקבלת סמכות.

29. עוד יש לתת דגש לשיקולי הרתעת הרבים, כפי שהדגיש כב' השופט שוהם בע"פ 7502/12 עת חזר על ההלכה שנקבעה ברע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל :

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשיקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין" (וראו גם, ע"פ 6583/06 אדהאם נ' מדינת ישראל (5.12.2006); ע"פ 2839/05 אל קאדר נ' מדינת ישראל (17.11.2005))."

30. באיזון בין השיקולים השונים סבורני, כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך של המתחם.

סוגיית הסטייה מן המתחם

31. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **שיקול ההגנה על שלום הציבור** אינו מצדיק החמרה בעונשו של הנאשם. **השיקול השיקומי** אינו מצדיק הקלה בעונשו.

32. למרות המלצת שירות המבחן להטלת עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וצו מבחן, נוכח חומרת עבירת החזקת הנשק והצורך לתת דגש להרתעת הרבים לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, אלא התחשבתי בהמלצת שירות המבחן בקביעת העונש המתאים. יוער, כי היה מקום להטיל עונש גבוה מהרף התחתון ביותר של המתחם, בשל שיקולי הרתעת הרבים. עם זאת, לאור התסקיר החיובי ביותר והתהליך שעבר הנאשם, החלטתי להטיל עליו עונש ברף הנמוך של המתחם.

33. העובדה כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, כי ביצע את העבירה על רקע אישיות בלתי בשלה, ועבר טיפול במסגרת שירות המבחן למשך 4 חודשים, אין די בהם, כדי להכניס את הנאשם בגדרי סעיף 40ד' לחוק, ולחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

34. עוד יצוין בהקשר זה, כפי שנפסק ברע"פ 2258/13 אליהו מאירוב נ' מדינת ישראל (ניתן 30.4.13 שם בפסקה 13), "כי על אף חשיבות המלצותיו של שירות המבחן, גזירת הדין נעשית בידי הערכאה השיפוטית ומכאן שעמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין ונסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצת שירות המבחן".

35. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 9 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו 18.10.17 ועד 13.12.17. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 8.5.18 עד לשעה 10:00, בבית הסוהר ניצן כשברשותו תעודת זהות, או דרכון ועותק גזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ב. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירות בנשק מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירות בנשק מסוג עוון.

36. אשר לרכבו של הנאשם. אומנם הוא שימש את הנאשם בעת ביצוע העבירה, והנשק הוסתר בו. עם זאת, הרכב לא היה חיוני לביצוע העבירה, אלא הוא שימש את הנאשם לנוע ממקום למקום, ומקום המסתור לנשק היה רגעי, שכן הנשק נתפס ברכב, מאחר שהנאשם נתפס מיד עובר לקנייתו. בהתחשב באמור לעיל וכן בהתחשב בעונשים

האחרים שהוטלו על הנאשם, לא מצאתי להורות על חילוט הרכב ואני קובעת כי יש להשיבו לנאשם.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן ולשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.